

HØRINGSKOMMENTAR FRA PRODUSENTFORENINGEN

REVISJON AV EUs direktiv "Fjernsyn uten grenser".

EU- kommisjonen fremla den 13.12.2005, et forslag om ajourføring av "Fjernsyn uten grenser"- direktivet fra 1989. Dette opprinnelige TV-direktivet hadde som hovedformål å sikre fri flyt av ordinære TV-sendinger i det europeiske marked, for å styrke Europas audiovisuelle sektor internasjonalt, og samtidig ivareta andre samfunnsmessige interesser i sektoren. Direktivet fra 1989 ble gjennom EØS- avtalen, gjennomført i norsk kringkastingslovgivning, blant annet ved vedtakelse av nasjonale regler om videresending av kringkastingssendinger, Europeisk programandel, programmer produsert av uavhengige produsenter, reklame etc.

Bakgrunn for endringsforslaget

TV- direktivet fra 1989, ble av hensyn til den teknologiske utviklingen revidert i 1997, men i 2005 ble det funnet nødvendig å modernisere lovgivningen ytterligere. En sentral begrunnelse for dette, var den hurtige teknologiske- og markedsmessige utviklingen i Europas audiovisuelle sektor. Det gamle direktivet var designet for en tidsperiode der EU- landene hadde 3-4 TV- kanaler hver, og hvor leveranse av digitalt audiovisuelt innhold over telefonlinjer, var virkelighetsfjernt. EU- kommisjonen fremhever i sitt nye forslag at den hurtige sammensmeltingen av de audiovisuelle markedene har gitt forbrukere rik tilgang til digitaliserte TV- tjenester gjennom fjernsyn, hurtige bredbåndsforbindelser og 3G- mobiltelefoner. Denne utviklingen har foreldet det gamle TV- direktivet, som har fokus på tradisjonelle kringkastingssendinger.

Sentrale deler av forslaget er relevant for bransjen

1) Teknologiuavhengige regler for audiovisuelle tjenestetilbydere

Det nye direktivforslaget legger opp til å regulere både fjernsynstjenester og fjernsynslignende tjenester, uavhengig av tilbyderplattform. Forslaget skiller her mellom **lineære** tjenester (programbundne utsendelser hvor innholdet fortløpende sendes ut til seerne, uten at seerne selv kan velge tidspunktet for utsendelse), og **ikke- lineære** tjenester (selvvalgstjenester, eller "on-demand"- tjenester hvor seerne selv velger tidspunktet for levering). Et eksempel på en tjeneste i første kategori er tradisjonelle TV-sendinger, mens eksempler i siste kategori er uthenting av film over Internett mot betaling, eller nedlasting av nyhetssending over 3G- telefon.

Ved å gjøre regelverket teknologiuavhengig, vil det nye direktivet omfatte alle audiovisuelle medietjenester, uavhengig av hvordan disse leveres. Forslaget gjør imidlertid unntak for foretak som ikke har hovedfokus på levering av audiovisuelt innhold, f.eks radiokanaler, nettaviser, internettleverandører etc.

Norsk kringkastingslovgivning omfatter i dag kun "utsending" av audiovisuelt innhold som mottas direkte og samtidig av allmennheten. Tilbydere av ikke- lineære tjenester er imidlertid underlagt regulering i blant annet E-handelsloven.

2) Regelverket stiller ulike krav til tilbydergruppene

Selv om forslaget omfatter både tilbydere av lineære og ikke- lineære tjenester, pålegges siste kategori færre plikter enn første. Et eksempel på dette er kvotereglene (krav om sending av andel europeiske produksjoner), som etter forslaget bare gis anvendelse på de lineære tjenester. Vanskelighetene med å pålegge kvotekrav ved bruk av Internett, og brukerens mulighet til selv å velge ved bruk av ikke- lineære tjenester, er sentrale poeng i begrunnelsen. De ikke- lineære tjenesteytere underlegges derfor ikke kvotekrav, men oppfordres (ikke juridisk bindende) til å fremme tilgang til europeisk innhold. De sentrale plikter som pålegges ikke- lineære tjenestetilbydere etter forslaget, er derimot å verne mindreårige mot krenkende innhold, hindre spredning av rasehat og unngå skjult reklame.

3) Etableringsprinsippet: virksomheten underlegges etableringslandets lovregulering

Det nye direktivet forutsetter at tilbydere av audiovisuelt innhold kun underlegges det lands lover hvor virksomheten er etablert. Dette innebærer at tilbydere av lineære eller ikke- lineære tjenester ikke trenger å følge mottakerlandets lovgivning, som kan være forskjelligartet fra etableringslandets lovgivning, ved overføring av innhold over landegrensene.

Kommisjonen legger til grunn at etableringsprinsippet, i kombinasjon med etableringsvalgfrihet vil føre til økt konkurranse, pluralisme og rettslig forutberegnlighet for tilbyderne.

Norsk kringkastingslovgivning legger i dag opp til at tilbyderen er underlagt norsk jurisdiksjon der vedkommende er etablert i Norge, eller på annen nærmere bestemt måte har tilknytning til riket. Loven forutsetter imidlertid at Medietilsynet kan forby videresending av fjernsynssendinger som er i strid med norsk lov, etter nærmere bestemte prosedyrer. Denne hjemmelen ble bla. brukt i 2003, for å forby videresending av usladdet pornografi fra Canal+ og TV1000 i UPC's og Telenors kabelnett. På samme måte har E-handelsloven et etableringsprinsipp som får anvendelse på ikke- lineære tjenesteytere. Dette regelverket har også unntaksbestemmelser som kan være relevante i en rekke tilfelle (f.eks. av hensyn til den offentlige orden).

4)

Forslaget legger opp grunn til å gjøre en liberalisering av reglene for reklame, herunder bruk av nye reklameteknikker og produktplassering. Formålet er å styrke aktørenes inntjeningspotensial, konkurransevne og dermed bedre mediepluralismen.

Forslagets teknologinøytrale tilnærming, innebærer at **også** tilbydere av ikke- lineære tjenester må oppfylle grunnleggende krav til reklamen, som allerede foreligger etter det gamle direktivet for lineære tilbydere (for eksempel plikt til identifikasjon, forbud mot skjult reklame og reklame for alkohol og tobakk).

For lineære tilbydere, innebærer forslaget en fjerning av kvantitative hindre for reklameinnslag.. Dette innebærer blant annet en fjerning av tidligere regler om daglige maksimalgrenser. Det blir også opp til tilbyderen å bestemme når reklameinnslag skal fremføres, istedenfor dagens situasjon der det må gå minst 20 minutter mellom hvert reklameinnslag. Forslaget fastsetter imidlertid at filmer som fremvises på kino, barneprogrammer, aktualitetsprogrammer og nyheter, ikke må avbrytes ved reklameinnslag med kortere intervaller enn 35 minutter.

Nye reklameteknikker som "split screen" (reklame i en del av skjermen og redaksjonelt innhold i en annen), mini-spots og interaktiv reklame vil også være tillatt etter det nye forslaget, som også gir uttrykkelige regler om produktplassering. Etter det nye direktivet vil det tillates å reklamere for et produkt ved å plassere dette i f.eks langfilmer, kortfilmer, TV- produksjoner eller hvilket som helst audiovisuelt innhold levert over lineære eller ikke- lineære kanaler. Den grunnleggende forutsetningen er imidlertid at seeren/mottakeren gjøres oppmerksom på produktplasseringen tidlig i programmet, og at plasseringen ikke skjer i visse typer programmer, som i for eksempel barneprogrammer. Kommisjonen begrunner tillatelsen til produktplassering, med det faktum at plassering allerede er utbredt i dagens mediemarked, og at tillatelse vil styrke tilbydernes konkurransevne, særlig vis a vis USA.

Produktplassering og "split screen advertising" er ikke tillatt etter eksisterende norske kringkastingslov.

Adresse: Dronningensgate 16, 0152 Oslo
Tlf: + 47 23 11 93 11
Fax: + 47 23 11 93 16
E-mail: pf@produsentforeningen.no
www.produsentforeningen.no
Org.nr: 971 258 519
Bankkonto nr: 9001 06 02229

NORSKE FILM + TV
PRODUSENTERS FORENING

PRODUSENTFORENINGENS SYNSPUNKTER

Produsentforeningen oppfatter at det foreløpig er uklart om direktivforslaget, som anses som kontroversielt, blir endelig vedtatt, og i så fall med hvilket innhold. Det er også usikkert hvilke endringer i norsk rett et endelig direktiv vil avstedkomme, selv om direktivet trolig er EØS-relevant. Forslaget er et såkalt minimumsdirektiv, dvs. at medlemslandene kan gi strengere regler enn det forslaget legger opp til.

På tross av den foreløpige usikkerhet, vil Produsentforeningen gjennom etablerte nasjonale og internasjonale kanaler, jobbe målrettet for best mulig ivaretagelse av medlemmenes interesser.

1) Monitoring of the application og Articles 4 and 5 in the member states

Produsentforeningen støtter alle tiltak som øker troverdigheten i tv-kanalenes rapportering om oppfyllelse av kravene i tv-direktivets artikkel 4 og 5.

Vi tror ikke at faste rapporteringer kan erstattes av stikkprøver. Vi mener det er viktig at EU-kommisjonen får bedre muligheter for å kontrollere informasjonen. Det bør også skapes bedre gjennomsiktighet i landenes rapportering, ved at interessenter får innsikt i og muligheten til å kommentere tallene før de offentliggjøres.

2) Encourage the production and distribution of European co-productions

Produsentene har stor interesse i at deres verk får størst mulig nasjonal og internasjonal utnyttelse, men TV-kanalene krever generelt å få overdratt alle rettigheter til produksjonene, inklusive sekundære utnyttelsesrettigheter (bundling af rettigheter i produksjonskontrakten), hvilket medfører en ineffektiv internasjonal distribusjon.

Produsentforeningen støtter en diskusjon af hvilke incentiver som vil kunne støtte en økt distribusjon av europeiske verk og co-produksjoner, men mener at det også bør drøftes om målet om økt sirkulasjon kan oppnås ved å innføre "terms of trade" etter engelsk forbilde, ved at produsenten beholder sekundære rettigheter m.m

3) Concept of "Independent Producer"

Det er behov for en avklaring av begrepet og av hvilke rettigheter en tv-kanal kan erverve innenfor rammene av begrepet. Basert på erfaringer fra England og Frankrike, samt erfaringer fra Danmark på spillefilmsektoren, er det vår oppfatning at det bør innføres regler som forbyr "bundling of rights", og som oppdeler rettighetene i primære og sekundære. Det vil medføre at produksjonsselskapene kan bygge opp sin forretningsdrift både på produksjon og utnyttelse av rettigheter og kataloger.

4) Kvoter for uavhengige produsenter

Foreningen vil også jobbe videre for en økning av kvotereglene, slik at prosentandelen fjernsynsprogram produsert av uavhengige produsenter økes til minimum 25%. Dette spørsmålet ble fremmet av den europeiske TV-produsentforeningen CEPI i direktivets åpne høringsrunde, men EU-

kommisjonen la til grunn at det ikke var aktuelt å endre disse reglene, verken i forhold til visningsandelen av europeiske verk, eller minimumskravet for uavhengige produksjoner. Det har sammenheng med forholdene i de nye EU-landene, og situasjonen i markedene der. Vi vil understreke at norske myndigheter har muligheten til å etablere strengere regler enn det som ligger i minimumsdirektivet, og vil oppfordre Kulturdepartementet til igjen å vurdere strengere kvotekrav overfor norske tv-kanaler.

5) Produktplassering

Foreningen ser spesielt reglene om produktplassering som interessante, all den tid dette åpner for nye inntektskilder ved produksjon av audiovisuelt innhold. En uavhengig undersøkelse fra USA tyder på at produktplassering i amerikansk film og TV- produksjon, har vokst med 21% per år siden 2001. Økningen har naturlig nok sammenheng med at slik reklame genererer inntekter. Produktplassering finner allerede sted i mindre omfang i filmproduksjoner produsert for kinomarkedet og i utenlandske produksjoner.

Et ryddig regelverk vil regulere et udefinert område. Det vil være nødvendig å finne et nasjonalt regelverk, og de enkelte tv-kanalene vil nok også ha behov for å klargjøre sine regler. Norske film og dramaprodusenter er avhengige av mange finansieringskilder da hjemmemarkedet ikke er i stand til å bære en kommersiell finansiering. Produktplassering kan ikke erstatte andre former, men et ryddig regelverk vil kunne gi bedre premisser for produksjon og publikum. Det vil være nødvendig med en klargjøring i vår egen kringkastingslov.

6) Linear and non-linear services

Produsentforeningen støtter at direktivet også omfatter ikke-lineære tjenester. Men mener at det burde ligge sterkere føringer for å sikre "production of independent European works".

Med vennlig hilsen

Leif Holst Jensen(sign)
Generalsekretær